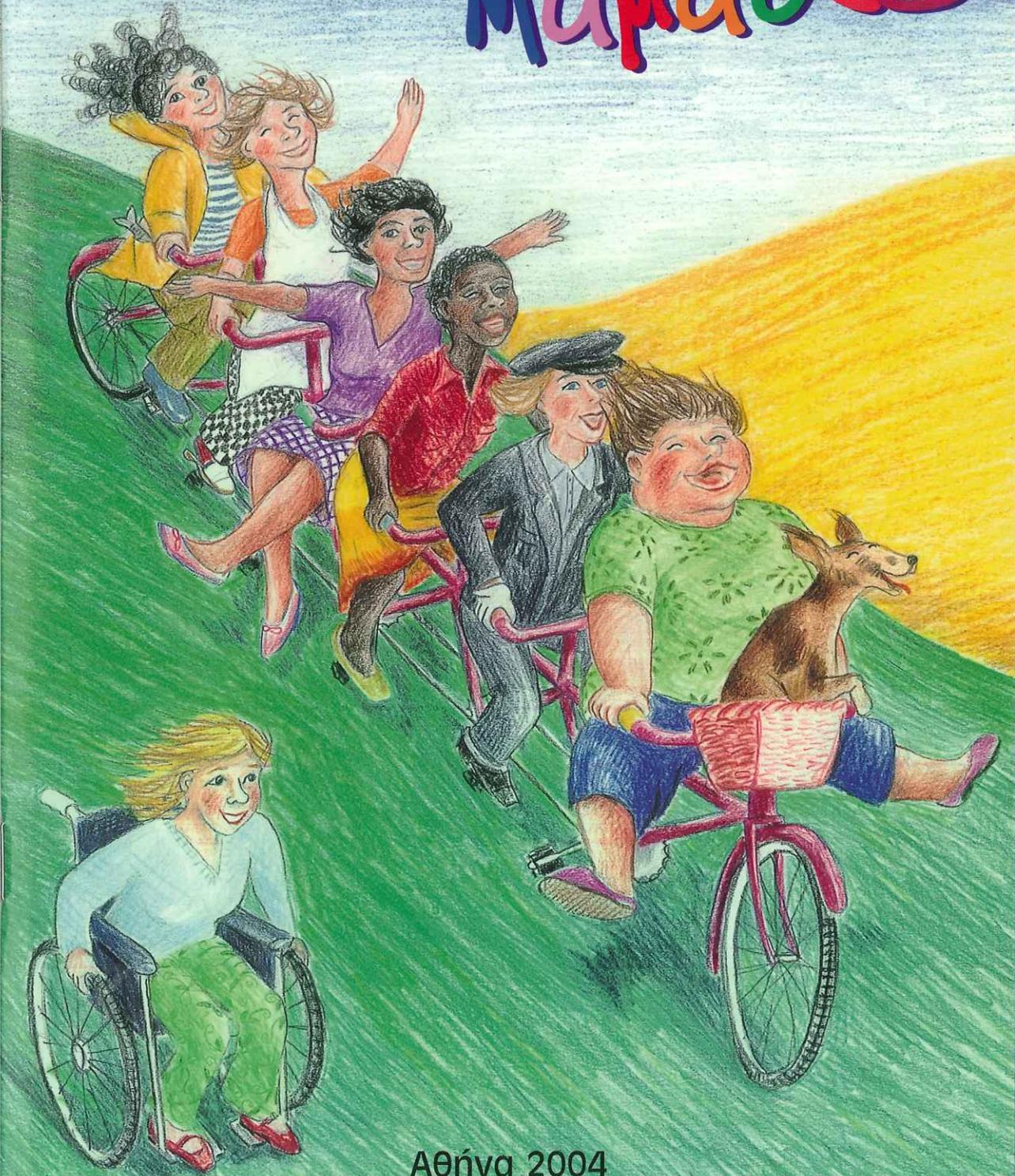

Μαμάδες

Αθήνα 2004

ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Μαράθες

εικονογράφηση: Lise-Lotte Iversen

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών
ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
Αθήνα 2004

Είναι το διπλανό παιδί ίδιο μ' εσένα; Σίγουρα όχι.

Ούτε και η μαμά του ίδια με την δική σου.

Έτοι είναι στην ζωή.

Όλοι μας είμαστε διαφορετικοί ακόμα κι αν μοιάζουμε
σε πάρα πολλά σημεία.

Έλα να γνωρίσεις κάποιες μαμάδες.

Μετά, αν θέλεις, γράψε ή ζωγράφισε κι εσύ κάτι
για την δική σου μαμά.

Θα χαρούμε να την γνωρίσουμε!

Η Μαμά Της Εφανίς

Η μαμά μου έχει πολύ λογτό χαρακτήρα! Είναι πολύ ευγενική, διακριτική και έχει ωραίους τρόπους. Έχει στίσις πολύ ωραία φωνή, γίαντο τρολαίνομαι να μου αργείται μετρόποιος. Θα πρέπει να σας πω πως είναι πολύ καλλιεργημένη και πως γνωρίζει πολλά-πολλά πράγματα.

Οι άλλοι όμως δεν το βλέπουν αυτό. Πολλές φορές ακούωντας λένε τις: «Πω πω, τι χωντρή!» Και τα παιδιά στο σχολείο μιλάνε καμά φορά με σκληρά λόγια για την μαμά μου. Όμως τι με νοιάζει σανένα αυτό: Εγώ την αγαπάω την μαμά μου και ξέρω ότι έχει την πιο ζεστή αγκαλιά των κόσμου!

Μαμά του Μπόρο

Η μαμά μου αγαπά πολύ τα χρώματα! «Τα φιλάζουν με το σκούρο δέρμα μου», λέει.

Η αλήθευτα σίνας πως η μαμά μου σίνας πολύ όμορφη και πως τη θαυμάζω.

Πιο πολύ απ' όλα μάρεσε το φυτεύο της χαρογέλο. Όταν τελείωνε το σχολείο και τη βλέπω έξω από την πόρτα να με περιμένει χαρογέλαστή, ξέκουράζομαι αμέσως.

Κάποιοι όμως στο δρόμο μάς κοιτάζουν παράξενα. Μια φορά μάλιστα κάποιος σίρε: «Σαν την κανιά σίσαι, κατάμανεν!» Η μαμά μου μαζεύει τη λίγο, εγώ όμως γίρεσα, τον κοιτάξα κατάματα και τον σίρα: «Η μαμά μου για μένα σίνας η πιο όμορφη και η πιο καλή μαμά του κόσμου!» Μετά συνεχίσαμε τη βόλτα μας.

Η μαμά της λούκιας

Με τη μαμά μου μοιράζομαστε τα πάντα. Μολύβια, ξύστρες, γόμος, μαρκαδόρους. Είναι κι αυτή μαθήτρια, πάντι στο σχολείο δεύτερης συναριτίας. Είναι πολύ νέα η μαμά μου και γεμάτη όνειρα για τη Σωή μας.

- «Θέλω να τα καταφέρω, να τελείωνω το σχολείο, έστω και αργά.

Τώρα ξέρω τι σξιγάζει η μόρφωση» μου λέει.

- «Μαμά, άμα σιεβάσσεις, θα τα πας καλά», την ενθαρρύνω. «Κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Η μαμά των Θωμά

Αυτή σίνας η μαμά μου με το αγροτικό της, σμένα και το σκυλί μας.

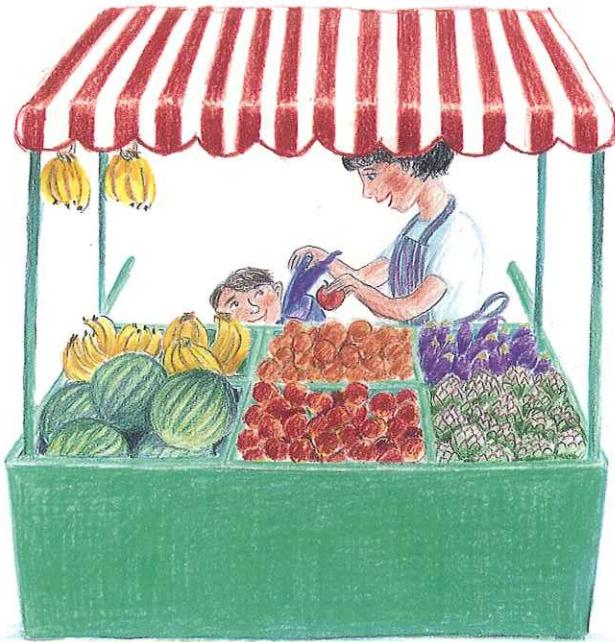
Η μαμά χαίρεται να μί σέσει κοντά της, το ίδιο και γε. Όταν πάρει στα χωράφια κουβεντιάζουμε για τα πάντα, μαθαίνει τα νέα μου από το σχολείο, μου λέει μυστορία από την παλιά της ηλικία...

Είναι πολύ συναρπατική και πολύ συναρτή, όπως ήταν ο μπαμπάς μου πριν αρρωστήσει. Κάποτε δρύκαρος ένα πουλάκι που είχε πέσει από τη φωλιά του. Η μαμά μου το έβαλε με πολλή προσοχή στην τσέπη της και μου είπε:

- «Θωμά, έλα, θα το βροντίσουμε πολύ, μη μας ζητήσεις και τον λόγο η μαμά του!»

- «Μαμά», της είπα εγώ, «ψαίνεται συναρτή σαν λουρό κι είσαι εναστράπη σαν αγριολούλουδο!».

Η μαμά του Σήφη

«Καλώς τα κόκκινα τα μαρούλια σαν μήλα μυρωδάτα!» Έτσι με καλωσορίζει η μαμά μου, όταν γυρίζω στο σπίτι. Έχει αδυνατία στις παρομοιότητες με τα φρούτα, αφού, όπως λέει, τα φρούτα κουβαλούν τη σορία της φύσης. Στη λαϊκή αγορά την ξέρουν όλοι απ' το πώς διαλαλούν τα προϊόντα της: «Άτακτα καρπούζια, νιροπαλά ροδάκινα, χαρούμενα κεράσια, ευγενικές φράουλες, σκανταλιάρικα σύκα! Φρούτα με προσωπικότητα!»

Η μαμά της Φρόσως

Όταν η μαμά μου έπιασε δουλειά στο Δήμο, στην Υπηρεσία Καθαρισμού, πήγαντα στην πρώτη Δημοτικού. Θυμάμαι ακόμα πόσο πολύ χαρίκαιρος ήταν γιατί είπείτελος λίγαμε σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Φέτος όμως, ένας δίξιος ουρμαθητής μου, σκοι που μιλούσαιρο μου σίπε σερωνικά: «Η μαμά σου σίναι καθαριστριά, γίαντο μη μιλάς!»

Αυθαίρικα να μη πνίξει ο θυμός, κατάφερα όμως να του απαντήσω με σταθερή φωνή: «Καμιά δουλειά δεν σίναι νιρούτη, αν θες να ξέρεις.

Η σική μου η μαμά σίναι τίμια κι οργανική. Εγώ καμαρώνω πολύ για τη μαμά μου!»

Ποτέ δε μου ξανασίεται κανές κάτι παρόμοιο. Έχουν λάβει όλοι το μήνυμα Μέσα μου σχετικά συνθήματα στην άφεση να κοροϊδεύουν τη μαμά μου. Ακούς σκοι!

Η Μαμά Της Τεντύιας

Με τη μαμά μου κάνουμε πολλά ταξίδια. Όποτε έχει χρόνο μου λέσσι:

- «Γεωργία, έλα να ανακαλύψουμε έναν καινούργιο τόπο!»

Άλλοτε πάλι μου λέσσι: - «Τι θα λεγεις για ένα ταξίδι παρέα μου κι εγώ;»

Τότε εγώ παίρνω ένα βιβλίο από τα πολλά της μαμάς μου κι εκείνη αρχίζει το διάβασμα. Σιγά-σιγά το δημάρτυρο γεμίζει καινούργιους τόπους, άλλους πολιτισμούς και νέα πρόσωπα.

Έχασα να σας πω πώς η μαμά μου σίγανε συγγραφέας παιδικών βιβλίων.

Όταν τη φωτάνε πώς καταβρέφει και γράφει τόσα ωραία βιβλία εκείνη απαντάει αυτά:

«Αγαπάω πολύ τη Ζωή, μα πιο πολύ τα παιδιά».

Η μαμά των Συκράτη

Μου αρέσουν οι άνδρες που έχουν άποψη στη ζωή. Μου το έχει μάθει η μαμά μου. Η μαμά μου, η Αμαλίτσα, έχει γίνει πολύτεκνη μητέρα «από άποψη», όπως λέει η Μαρά συρτληρώντας: «Και ο Μιλτιάδης όπως ονειρεύεται πολλά παιδιά. Κι έτοι ταυτάξαμε.»

Η μαμά μου είναι σαν τη μελισσούλα, όλο κάτι κάνει. «Τα πολλά παιδιά έχουν πολλές ενδύνες, πολλή δουλειά και ο χόρος είναι πάντα λιγοστός», την ακούων πότε-πότε να λέει..

Όμως η μαμά μου έχει πάντα χρόνο για αγκαλιές και φιλιά. Που τον βρίσκεται;

Η μαμά της Δάφνης

Στο στύλο μας μιλάμε δύο γλώσσες, την ελληνική και την ελληνική νοηματική! Την ελληνική νοηματική την έμαθα από πολύ μικρή για να μιλάω με τη μαμά μου κι είναι μια σειρά τεκμηριωτικά πλούσια γλώσσα. Καμιά ροπά, όταν κάνουμε αστοία με τη μαμά είναι σα να παιζούμε κωμωδία των δικού μας νοηματογράφων. Πότε-πότε παιζούμε σ' αλληδεια σλόκηνα έργα, αντί όμως «χοντρός και λιγνός» παιζούμε «ψηλή και κοντή». Α, η μαμά μου έχει μεγάλη φαντασία κι είναι πρωταγωνίστρια σε πλάκες και αστοία!

Μακά του Αργύρη

Η μαμά μου δαιδαλεύει όλη μέρα σ'ένα γραφείο με γκρίζους τοίχους, με παλιά έπιπλα, χωρέντα πίσω από στοίβες χαρτιά. Συνέχεια σφραγίζει, γράφει, ανοίγει και κλείνει φακέλους. Κάθε Τρίτη σήμερα όλο χαρά γιατί περνάω λίγη ώρα με τη μαμά στο γραφείο της. Μου δίνει χαρτιά, μολύβια και καριά παλιά σφραγίδα. Εյώ τότε φτιάχνω σφραγιδολούλουδα σαν μαργαρίτες και σαν παπαρούνες. Η μαμά όταν βλέπει τι ζωγραφίζω, μου χαιδεύει το κεφάλι και μου λέει: «Όταν έρχοσαι στο γραφείο μου όλα γίνονται πιο χαρούμενα, πιο γωντεώνα, λος και μιαίνει και η άνοιξη μαζί σου, μπορεύουνταν και μου!»

Η μαμά της Φωτούνης

Για τη μαμά μου τα παιδιά σίνα το χαρόγελο της ζωής.

Χρόνια προσπαθούσα να αποκτήσω παιδί. Ο καιρός πέρνωντας και η ίδια
έτρεχε από γιατρό σε γιατρό με την ελπίδα να μοινεύει έγκυος. Ωστού
ξαρνικά σημαντικά σγώ. Καταλαβαίνετε πώς σίμα ότι πολυτυπότερο
για τη μαμά μου.

Πολύ συχνά μου λέσσει: «Είμαι η πιο ευτυχισμένη και η πιο τυχερή μαμά
του κόσμου!»

Μια μέρα ένα παιδί στο σχολείο μου σίπτε:

- «Η μαμά σου σίνα πολύ μεγάλη, έχει γέρασμένο πρόσωπο!»

- «Η καρδιά της όμως σίνα σαν μικρού παιδιού», του απάντησα
γελώντας κι έτρεξα να παίξω κοντά με τις φίλες μου.

Μαμά της Ματούντας

Στο σίτι μου τον τελευταίο καιρό η απρόσφατη ήταν περίεργη. Η μαμά μου σίχε χάσσε τη δουλειά της κι ήταν άνεργη. Κάθε πρωί όταν με πήγαινε στο σχολείο, αγόραζε εφημερίδα από το περίπτερο και έψαχνε απεγνωσμένα τις μικρές αγγελίες. Εγώ όταν την έβλεπα αποχοντούμενη χωρίς όρεξη για τίποτα, την αγκάλιαζα και της έλεγα:

- «Μαμά, μια μπόρα σίνα, θα περάσεις! Εσύ δε λέσ πάντα πως η Σωή θέλει αγώνα;»

- «Δεν αντέχω άλλο αυτήν την κατάσταση! Ευτυχώς που έχω κι εσένα, Ματούλα μου. Είσαι η χαρά της Σωής μου» μου απαντούσε. Σήμερα όμως, όταν γύρισα από το σχολείο, όλο το σίτι ήταν διαφορετικό, γεμάτο χρώματα.

- «Βρήκα δουλειά» μου σίπε χαρούμενη.

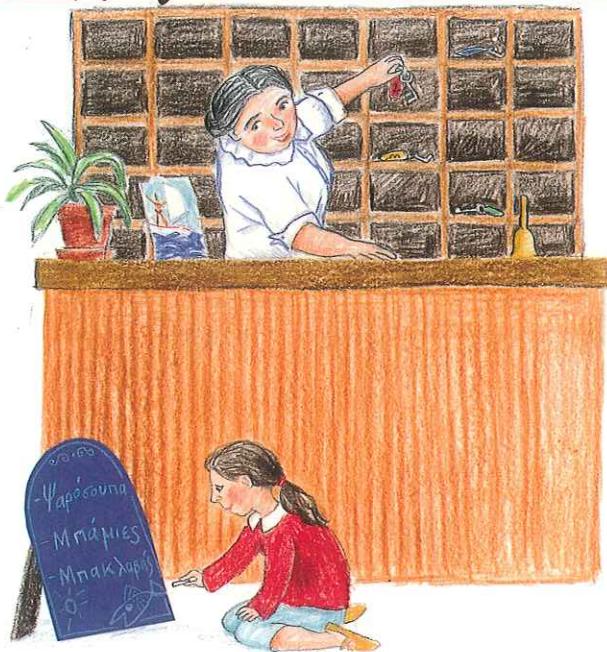
- «Επιτέλους, μαμά, πέρασε η μπόρα, έγινε το ουράνιο τόξο!»

Η μαμά των Γιάννη

Όταν ήγια την πρώτη φορά στο νοσοκομείο κι είδα τη μαμά μου
ξαπλωμένη, βούρκωσα κι έτρεξα αμέσως να την αγκαλιάω. Έχει περάσει
πολύς καιρός από τότε κι έχω πλα συνηθίσει. Σχεδόν κάθε απόγευμα
επισκέπτομαι τη μαμά μου και της κρατάω παρέα. Καμιά φορά της
διαβάζω κάτι ή της αφηγούμαι μια ώστορία. Σήμερα σίμα χαρούμενος
γλατί άκουσα ότι σε τρεις εβδομάδες θα' φτει στο σπίτι.
«Έτοι θα μπορέσουμε να γιορτάσουμε τα γενέθλιά μου όλοι μαζί!»
σκέψιμα. Εντυχώς!

Η μαμά της Αρτεσίας

Στο υπόμνημα της περισσότεροι ζουμε από τον τουρισμό. Ερεις έχουμε ένα μικρό ξενοδοχείο και δύσλα μια μικρή ταβέρνα. Όλο το καλοκαίρι έχουμε όλοι πολλή σουλτατά. Ευτυχά η μαμά μου σουλτανέται ασταμάτητα: το πρώι μεταξύ ξενοδοχείο, μετά στην ταβέρνα. Προσπαθεί να ευχαριστήσει τους πάντες, να μην έχει κανείς παράπονο.

«Για να μας ξανάρθουν, χελιδονάκι μου», μου λέει, «ότως ξανάρχονται τα χελιδόνια!»

Κι εγώ τρέχω και φωλιάζω σαν πουλάκι στην αγκαλιά της και παρακαλώ να μη μας συνοχλήσει κανείς.

Η μαμά των Μισέρη

Η μαμά μου κάθε μέρα πριν βύζει για τη σουλτανά της, ακούει στο ραδιόφωνο το δελτίο καιρού. Είναι πολύ σημαντικό γι' αυτή, γιατί ως τροχονόμος είναι όλη την ώρα στο δρόμο. Άμα δείτε τη μαμά μου όταν σουλτεύει, είναι σαν καλλιτέχνης που παιζει παντοπίρα. Άλλα και η στολή της πάει πολύ. Στο σπίτι όταν κάνω καμιά ζευγλιά μου φωνάζει: «Κόκκινο! Στοπ!» Όταν πάλι της ζητάω να πάρει καμιά βόλτα μου λέει: «Έχεις προτεραιότητα.» Όταν ξεκινάμε όμως την προλαβαίνω και λέω:

«Πράσινο! Φύγαμε!»

Η μαμά της Μαριάνθης

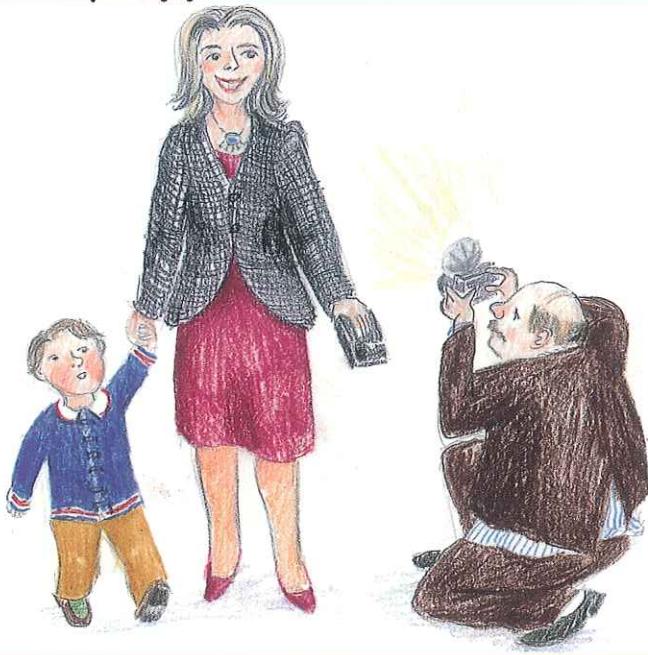

«Η μονοκή σίνατε τόπος ζωής», συνδιέσει να λέσι η μαμά μου.

Η αλήθεια σίνατε πώς συγά-συγά, τώρα που κι εγώ παιζω μονοκή, αρχίζω να καταλαβαίνω τι συνοσι. Η μαμά μου δε χρειάζεται να μου πει πώς αυθαύτοις. Από τη μονοκή που παιζει καταλαβαίνω αυτην χαρούμενη, λυτημένη, θυμημένη ή αυτλά κάνει σέσακκον. Όταν στομάζεται για συναυλία, παιζει ατελειώτες ώρες. Εγώ πάω κοντά της και παραπομένω. Τότε σκειν με κοιτάζει βαθιά στα μάτια και μου λέσι σοβαρά:

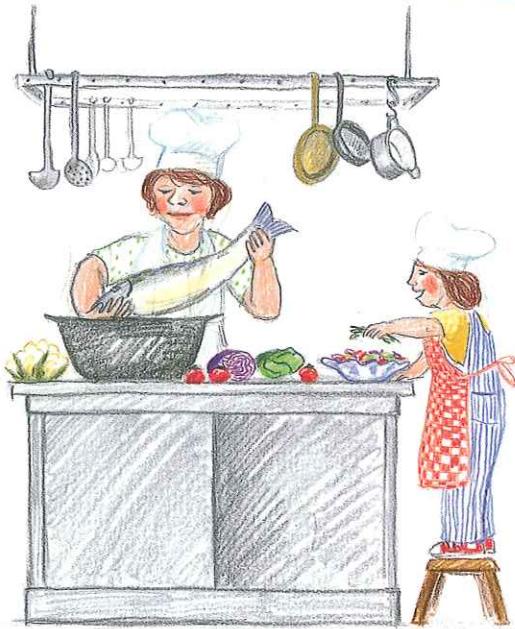
«Μαριάνθη, τώρα πρέπει να δουλέψω». Ιστορικά όμως με απκίνων ψηλά κι αναρωνάι: «Αλλά ένα μικρό διάλειμμα κάνει καλό στο παιδί, μα πλο πολύ στη μαμά του!»

Η μαμά των Αχιρήσα

Στην αρχή μου φωνόταν πολύ περιεργό που τόσος κόορδος ήξερε τη μαμά μου. Μετά άρχισε να μί σκυνερίζει που όποιο κι αν πηγαίνωντες κάποιος ζητούσε αυτόγεραφο ή μας φωτογράφιζε κι άλλοι μας κοιτούσαν όλο περιέργεια. Σιγά-σιγά κατάλαβα ότι ο κόορδος χαίρεται πολύ όταν συναντάει μια σιάση μηδονού κι άρχισε να καμαρώνω. Η μαμά μου τα καταλαβαίνει όλα αυτά Γιαντό σεν χάνει συκαιρία να μί αγκαλιάσει και να μου πει σινοντάς μου ένα βιβί «ο πιο σημαντικός ρόλος μου είναι που σίφαι μαμά σου, γιατί μαζί σου ζω αληθινά».

Η μαμά της Μπύριων

Η ψαρόσουπα της μαμάς μου είναι κατατληκτική, το λένε όλοι όσοι την έχουν δοκιμάσει. Άλλα και τα κερτοδάκια της, οι νιολιάδες της, ο μονσακάς και το γλουτέρι της. Βλέπετε η μαμά μου είναι περιζήτητη μαγειρίσσα. Από μικρή ήταν το όνειρό της. Όταν μεγάλωσε πήγε σε σχολή Μαγειρικής και σπουδάσαε.

- «Πλού σιναί το μυστικό σου;» τη φωτάω όταν μ' αφίνω και τη βοηθώ.

- «Αγάπη, μεράκι και υπομονή. Να ώνεις και με σέβει: πρώτα - πρώτα χρειάζεται αγάπη, μετά μεράκι για να προκύψεις και υπομονή με τις σκανδαλιές σου. Βλέπεις σιναί μαγική αυτή η συνταγή», μου λέει και μου κλείνει το μάτι.

Η μαμά του Νικόλα

Η μαμά μου είναι «ψαράς στεράς», όπως λέει η οιδια. Βοηθάει μηλασή των μηλαρά μου να ξεψαρίσουν, να βριάζουν τα σίτυνα και να πουλήσουν την ψαρά. Εντυάει ξημερώματα, βάζει τις γαλότσες της και τα ασιάβροχα ρούχα και κατεβαίνει στη θάλασσα όλο αγνωστικό. Πλάσαιμε τίκτοτα ή όχι;

Όταν η ψαρά είναι κακή, λέει:

«Ευλογημένη νάσαι θάλασσα που κρύβεις τους καρπούς σου».

Εγώ τότε την αγκαλιάζω σφίξτα και το περιέρχο είναι πως αυτή να μυρίζει ψαρίλα, μυστοβολάει σαν ανοιχτότυπο λιβάδι.

Μαμά των Σταυρούν

Η μαμά μου έχει μια δουλειά «που έχει ρόφες», όπως λέει η ίδια. Είναι εμπορική αντιπρόσωπος και ταξιδεύει κάθε εβδομάδα. Λείπει δυο - τρεις μέρες και μετά ξανάρχεται. Τότε μένω με την μαμά. Πέρναμε όμορφα, δε λέω, αλλά μου λείπει η μαμά. Κάθε βράδυ πριν πάω για ίπτο μου τηλεφωνεί και μου λέει μια ώρα. Αγαπάω πολύ όλες τις ώραίς που μου λέει. Πιο πολύ όμως μου αρέσει όταν μου λέει:
«Αστεράκι μου λαμπτέρο, καλή σου νύχτα! Αύριο θα σίμαστε πάλι μαζί!»

Η μακά του ρούπτι

Στο μαζί της μαμάς μου τώρα που μεγάλωσα πάω πάο συνά.
Μου αρέσει να βλέπω τα ωραία ρούχα και τις πολάτισσες που πάνε κι
έρχονται. Η μαμά τις αγαπούνται και τις σένιπηρετοί με το χαρόγελο
στα χέιλη. Αγαπάει πολύ τη σουλτά της. Όταν όμως γυρίζει στο στήλη
βγάζει τα πατούτσια της και λέει «Πω πω! τα πόδια μου φωτίσεις
βγάζουν! Ειναι κι αυτές οι φλέβες μου! Τι περιμένεις με τέτοια
ορθοστασία!» Τότε σγω τρέχω και φέρνω ένα μαξιλάρι για να τα
ζεκουράσει φωτίσουτας: «Πουλάω σφοιά για πόδια που βγάζουν
φωτιά!»

δική σου μαμά!

ISBN: 960-8313-70-8

Ανέτρεψη πανοιά. Ανέτρεψη για όλους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΛΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΑΛΕΞ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ
2^ο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης